

Så har vi det andet udestående, som egentlig er blevet forbigået i forbløffende tavshed her i salen i dag, nemlig de højtlønnede.

Man tør næsten ikke sige det, for det lyder jo, som om man varetager en særlig gruppes interesser, men faktum er, at hvis man har en familie, så er der som regel en mor, der tjener lidt mindre, end faren gør. Det er altså faren, der er den højtlønnede. Så hvis man skal sørge for at få flere mænd til at gå på barsel, er vi altså nødt til at tage højde for, at der er en højtlønnede, som også skal kompenseres, mens han er på barsel.

Vi er nået frem til en ordning her, som sætter et kroneloft på 142 kr. i timen, og det er da et skridt i den rigtige retning i forhold til i dag, hvor man som hovedregel kan få en kompensation, der hedder sygedagpenge, altså ca. 88 kr. i timen. Men det er ikke nok. Det er altså stadig væk sådan, at de 142 kr. i timen nok nogenlunde vil svare til, hvad mange kvinder tjener, men det vil langt fra svare til, hvad faren tjener i familien. Og derfor er jeg også bekymret for, at vi ikke vil få det ryk i forhold til ligestillingen, det ryk i forhold til at få fædrene hjem på barsel, som er helt afgørende for kvindernes stilling på arbejdsmarkedet.

Så jeg hæfter mig ved, at vi er på vej i den rigtige retning, men at vi altså stadig væk har noget vej igen, før vi får en kompensation i en barseludligningsfond, som er stor nok til, at jeg tør tro på, at vi får flere kvinder og mænd, som får fuld løn under barsel, og får flere mænd på barsel.

Jeg er også nødt til at sige, når det hele tiden bliver nævnt, at det er arbejdsmarkedets parter, der har indgået en aftale, at vi jo ikke skal lægge skjul på, at det er den aftale mellem LO og DA, som vi i høj grad i fællesskab har kalkuleret i forligskredsen. Men vi er også nødt til at være ærlige over for os selv og spørge: Arbejdsmarkedets parter, hvem er det? Ja, det er LO og DA, men det er altså ikke akademikerne, det er ikke funktionærernes og tjenestemændenes centralorganisation, og det er ikke lederne. Vi har den forpligtelse at varetage de gruppers interesser, fordi de ikke er omfattet af LO-DA-aftalen. De er henvist til, at vi som lovgivere varetager deres interesser.

Kl. 17.55

Der må jeg også erkende over for mig selv – det er derfor, jeg siger, at det her forlig ikke er godt nok – at vi ikke i tilstrækkelig grad har varetaget lederne og de højtlønnedes interesser i den her sag.

Jeg hæfter mig ved, at vi har nogle bestemmelser i lovforslaget, som betyder, at vi skal evaluere og følge ligestillingsudviklingen tæt. Og hvis tingene går i den forkerte retning, hvis vi stadig væk ikke får flere mænd hjem på barsel, hvis lønudviklingen stadig væk går i den forkerte retning, så vi får større uligeløn mellem kønnene, så har jeg en forhåbning om, at vi kan tage den her sag op til diskussion i forligskredsen og få lavet en ordning, som i større grad tilgodeser de højtlønnede, altså med andre ord tilgodeser fædrene og deres mulighed for at tage barsel.

Med de ord vil jeg da selvfølgelig anbefale det her lovforslag til vedtagelse.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Ole Sohn.

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne lige indledningsvis komme med en korrektion til Socialdemokratiets og Venstres ordførere, som – formoder jeg – i en eller anden form for glæde over forslagens indhold brugte begrebet, at her er der tale om et kvantespring. Nu er det jo sådan – som jeg også har sagt tidligere – at et kvantespring sådan set stammer fra fysikkens verden og beskriver en elektrons bane, som pludselig kan afviges. Det kan både være fremad, til siden eller bagud. Det er rigtigt, at det signalerer en bevægelse fra ét punkt til et andet, men om det absolut skal være en fordel, kan man ikke sige. Men jeg formoder, at det, vi snakkede om, var et stort spring fremad, og det er det.

Det er et godt forslag, som er lavet med udgangspunkt i, at vi har samlet de grupper op på arbejdsmarkedet, som ikke er omfattet af en aftalt barselfond, hvilket skaber en større lighed på arbejdsmarkedet og dermed bedre mulighed for at få kompensation ved graviditet og fødsel.

Jeg vil også godt benytte lejligheden til at takke ministeren. Det er noget, jeg meget sjældent gør, og det er ikke, fordi jeg ikke ønsker at takke ministeren, men fordi der meget sjældent er grundlag for at gøre det. Men det mener jeg der er her. Vi har haft en meget god og åben debat og forhandling undervejs, som har gjort, at vi er endt med at have et bredt forlig.

Så er der flere af mine kolleger, som har peget på, at vi ikke har fået løst problemerne omkring de selvstændige og de højtlønnede, og begge dele er korrekt.